

Leven met reuma - Column 1

Dany Heinderson

Reuma zie je niet

“Maar je ziet er toch goed uit?”

Die zin heb ik ondertussen al vaak gehoord.

En eerlijk gezegd begrijp ik hem wel. Als je naar mij kijkt, zie je geen ziekte. Je ziet iemand die praat, lacht en probeert zijn gewone leven te leiden.

Maar wat je niet ziet, is wat er zich achter die glimlach afspeelt.

Reuma zie je niet.

Je ziet niet hoeveel pijn iemand heeft wanneer hij uit bed komt. Je ziet niet hoe lang het duurt voordat een lichaam een beetje op gang komt. Je ziet niet hoeveel energie simpele dingen kunnen kosten.

Een fles openen lijkt een kleinigheid.

Een knoop dichtdoen ook.

Iets van de grond oprapen?

Voor iemand zonder problemen misschien twee seconden werk. Voor mij kan het een hele onderneming zijn.

En dan zijn er de dagen waarop wandelen moeilijk wordt. Waarop je moet nadenken voordat je ergens naartoe gaat.

“Kan ik daar parkeren?”

“Hoe ver moet ik stappen?”

“Is er een stoel?”

“Kan ik dit volhouden?”

Dat zijn vragen waar de meeste mensen helemaal niet bij stilstaan.

Ik vroeger ook niet.

Ik werkte als zorgkundige. Ik was gewend om voor andere mensen te zorgen. Mensen helpen, ondersteunen en er zijn wanneer ze het moeilijk hadden.

Nu zijn de rollen soms omgedraaid.

Nu ben ik degene die soms hulp nodig heeft.

Dat is niet gemakkelijk.

Je lichaam kan je namelijk op een vreemde manier afhankelijk maken. Niet omdat je dat wilt, maar omdat sommige dingen gewoon niet meer lukken zoals vroeger.

En daar zit misschien wel een van de moeilijkste kanten van reuma.

Niet alleen de pijn.
Niet alleen de vermoeidheid.

Maar het verlies van een stukje zelfstandigheid.

Toch probeer ik mezelf eraan te herinneren dat ik méér ben dan mijn ziekte.

Ik ben nog altijd Dany.

Ik wil nog altijd lachen. Ik wil reizen. Ik wil naar Spanje. Ik wil aan zee zitten, genieten van de zon en op een terrasje een tinto de verano drinken.

Ik wil plannen maken.
Dromen.
Vooruitkijken.

Reuma heeft mijn leven veranderd.

Maar ik weiger om mijn hele leven door reuma te laten bepalen.

Sommige dagen lukt dat beter dan andere.

Sommige dagen moet ik mijn plannen aanpassen.

En sommige dagen is mijn grootste overwinning gewoon dat ik de dag ben doorgekomen.

Daarom schrijf ik deze columns.

Omdat er zoveel mensen rondlopen met een ziekte, pijn of beperking die je aan de buitenkant niet ziet.

Misschien herken jij jezelf hierin.

Of misschien ken je iemand die hiermee leeft.

Kijk dan eens verder dan wat je ziet.

Want achter een glimlach kan een heel gevecht schuilgaan.

Reuma zie je niet.
Maar degene die ermee leeft, voelt het elke dag.

Dany Heinderson

Dit is mijn eerste column uit de reeks 'Leven met reuma'.

Rheuma.be

Ook jouw verhaal vertellen?
info@reumanet.be
www.reumanet.be